

[Munch-Petersen.]

kommer til Folks Bevidsthed, at disse Regler findes, vil Kvinderne ganske naturligt blive tilskyndet til at bruge denne Lov, som eksisterer til Beskyttelse af dem.

Derfor har vi ogsaa formuleret Lovforslaget saaledes, at Svangerskabsafbrydelse kun er tilladt i de tre første Maaneder efter Lægens Skøn, eller hvis Hensynet til Kvindens Sundhed kræver det; dette sidste er jo en Bestemmelse, som man, i hvert Fald paa Papiret, ogsaa har i Dag. Naar det staar i vort Lovforslag, at det *kun* er tilladt i disse tre Maaneder, følger naturligvis deraf, at det ikke er tilladt efter de tre Maaneder. Det er ikke et Spørgsmaal, som først det ærede Medlem Hr. Pürschel henleder vor Opmærksomhed paa. Jeg kan henvise til min Forelæggelsestale af 17. Marts 1934. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere, hvad jeg dengang sagde om dette Spørgsmaal — det findes i Folketingstidenden Sp. 3681:

„Det er naturligvis ikke vor Opfattelse, at Svangerskabsafbrydelse under alle Omstændigheder skal være straffri, vi ønsker udtrykkelig fastslaaet, at den kun er tilladt i de første 3 Maaneder, men der findes jo andre Paragraffer i Straffeloven, som en saadan Afbrydelse under visse Omstændigheder kan falde ind under, Straffebestemmelser om Legemsbeskadigelse, som det maa falde ind under, dersom man foretager disse Ting paa en saadan Maade, at det med Rette maa forventes at medføre Legemsbeskadigelse. Ligeledes findes der jo i den bestaaende Lovgivning Paragraffer mod Kvaksalvere, som behandler Mennesker paa en saadan Maade, at det faar uheldsvangre Følger for disses Helbred.“

Dette Citat af, hvad jeg sagde allerede ved Lovforslagets første Forelæggelse, viser, at det selvfølgelig ikke er vor Opfattelse, at Fosterfjernelse skal være straffri, hvis man gaar frem paa usundhedsmæssig og skadelig Maade paa dette Omraade.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem Hr. Pürschel spurgte mig, om jeg vidste, af hvilken Grund de Sager, der er rejst imod Læger, som sigtes for paa ulovlig Maade at have medvirket til Bortfjernelse af Foster, endnu ikke er afsluttet. Jeg skal hertil sige, at jeg ikke ved nøjagtig Besked derom; det beror vist noget paa omfattende Undersøgelser i Retslægeraadet, men jeg skal skaffe mig Oplysning derom paa den Foranledning, der her er givet. Hvis det ærede Medlem, hvad mange Medlemmer ofte

gør, naar de ønsker Oplysning om noget i Forvejen, havde sagt til mig: Jeg vil i Morgen spørge Dem om det og det — saa skulde jeg have skaffet det oplyst, saaledes at det ærede Medlem kunde have faaet Besked med det samme. Det er den almindelige Fremgangsmaade, naar et Medlem virkelig vil have noget at vide.

Pürschel: Jeg komplimenterer den højtærede Justitsminister for den Fornemhed, med hvilken han sigtede mig for, at jeg i Virkeligheden ikke ønskede at vide noget om det, jeg spurgte ham om — det er en helt ny Betragtning af mig, som interesserer mig. Jeg skal henstille til den højtærede Justitsminister, at han nu lader Meddelelse tilgaa Offentligheden om de Erfaringer, han maatte gøre, naar han undersøger denne Sag.

Jeg skal gøre Ministeren opmærksom paa, at jeg paa et andet Punkt rettede et Spørgsmaal til ham, nemlig om Kommunisternes Program — ogsaa der kunde jeg have ønsket at faa et Svar, det har jeg ikke faaet.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen udtalte, at det, jeg havde sagt om Forholdene i Rusland, stemte ikke. Ja, hvis det var gjort med det, saa var det jo meget nemt! Men der kommer det ærede Medlem jo til at benægte officielle Beretninger, der er aflagt paa Lægekongresser ude omkring i Europa, og som han kan se omtalt i de hjemlige medicinske Tidsskrifter bl. a. (Afbrydelse af *Munch-Petersen*). Jo, det kan det ærede Medlem, medmindre han er berøvet Evnen til at læse — det ved jeg naturligvis ikke noget om.

Saa siger det ærede Medlem, at dette at indføre en officiel Ordning maa anspore til at benytte den. Ja, men den er jo begrænset ogsaa her i dette Forslag; den maa kun benyttes een Gang i Sæsonen, om jeg saa maa sige — det var det, jeg ikke kunde finde før, men det staar i § 4; den paa-gældende Kvinde maa ikke komme igen, naar der ikke er forløbet 6 Maaneder siden sidste Svangerskabsafbrydelse. Altsaa: kun een Gang i Sæsonen er der Adgang; men det kan jo være, hun kommer i den Nødvendighed flere Gange — og hvad saa? Man har sagt til hende: Dette er noget ganske lovligt og naturligt, og ingen behøver at skamme sig for det — men nu kan hun bare ikke faa Lægerne til at gøre det! Og hvad gør hun saa? Saa gaar hun til en Kvaksalver. Man kan ogsaa tage det Tilfælde, at hun lever sammen med en Mand og skal have et Barn med ham. Naar